

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 46. Mt. XVIII

Lapkr.-Nov. 12, 1938

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

XXIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

EVANGELIJA

Pilyp. 3, 17—21; 4, 1—3.

LEKCIJA

Mato 9, 18—26.

BROLIAI: Būkite mano sekėjai ir žiūrėkite į tuos, kurie taip elgiasi, taip kaip turite pavyzdį mummyse. Nes daugelis, apie kuriuos aš jums dažnai kalbėjau, (dabar gi ir su ašaromis sakau) elgiasi kaip Kristaus kryžiaus neprieteliai. Jų galas prazuvimas, jų dievas yra pilvas ir jų gyrius susideda iš jų gėdos, nes jie trokšta žemiškų dalykų. Mūsų gi elgesys yra danguje. Iš ten taip pat mes laukiame Išganytojo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus. Jis pakeis mūsų žemumo kūną, padarydamas jį panašų į savo skaistumo kūną ta jėga, kuria jis gali taip pat visa sau pavergti.

Taigi, mano mylimiausieji ir labai pageidaujantieji broliai, mano džiaugsmas ir mano vainikas, taip stipriai stovėkite Viešpatyje, mylimiausieji.

Aš prašau Evodiją ir meldžiu Sintikę būti vienokios nuomonės Viešpatyje. Taip pat prašau ir tave, ištikimasis drauge, padėk jom; nes jiedvi su manim darbuosite evangelijai draug su Klemensu ir kitais mano

ANUO metu, Jėzui kalbant minioms, štai vienas vyresnysis priėjo, pagarbino jį ir tarė: Viešpatie, mano duktė ką tik mirė; bet ateik padėk ant jos savo ranką ir ji bus gyva. Atsikėlęs Jėzus sekė jį su savo mokytiniais. Ir štai moteriškė dvylika metų sirgusi kraujo plūdumu, priėjo iš paskos ir prisilietė jo drabužio siulės; nes ji pati sava viena sakė: Jei aš prisiliesiu tik jo drabužio, pagysiu. Jėzus atsigrežęs ir ją pamatęs tarė: Pasitikėk, dukter, tavo tikėjimas tave išgelbėjo. Ir tą pačią valandą moteriškė pasveiko. Atėjęs į vyresniojo namus ir pamatęs vamzdininkus ir užiančią minią, Jėzus tarė: Atsitraukite, nes mergaitė ne numirus, bet miega. Jie gi juokėsi iš jo. Kada minia buvo išvaryta, jis įėjo ir paėmė ją už rankos. Ir mergaitė atsikėlė. Gandas apie tai pasklido po visą aną šalį.

padėjėjais, kurių vardai yra gyvenimo knygoje.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tęsinys)

XXIV.

Tikėjimo Reikalingumas

Iš viso aukščiau šitaose pasiskaitymuose pasakyto jau mums yra aišku, jog žmogus yra sutvertas laimei; jog pasaulis su jojo pasismaginimais laimės nepatiekia; jog laimė galima rasti, tik pažinus Dievą, Jį pamylėjus ir Jam tarnaujant; jog žmogus pats iš savęs, savo apribotu protu negali Jo pažinti, kadangi Jis žmogaus protui yra nepasiekiamas būtis; jog patsai Dievas mums yra apsireiškęs per Adomą, patriarchus ir pranašus, kurie dalinai yra surašę Jojo valią žmonėms Senojo Įstatymo šv. Rašte, ku-

riuo mes galime pilnai pasitikėti; jog Šventasis Raštas ir tradicija, arba perdavimas Dievo valios per kartų kartas žodžiais, kalba apie būsiantį Mesiją, kurį prieš šimtmečius aprašo taip, lyg kad jie būtų buvę matę Jį savo akimis; jog, pagaliau, šis žadėtasis Mesijas, **Jėzus Kristus, Dievas - Žmogus**, yra jau atėjęs, ką sužinome iš pasitikimųjų šaltinių, būtent: tradicijos ir Naujojo Įstatymo šv. Rašto; jog šis Mesijas savo mokslai skelbti yra pasirinkęs 12 Apaštalų ir jųjų įpėdinius, vyskupus su popiežiumi priešaky; t. y. jog yra įsteigęs savą Bažnyčią, kurią Jis yra apdovanojęs su jos regimąja Galva, popiežiumi, neklaidin gumo dovana ir visai savo R. K. Bažnyčiai

yra pavedęs tolesnį apaštalavimo darbą, t. y. platinimą Jėzaus Kristaus mokslo, kad žmonės neklystų ir kad visi galėtų pasiekti amžinąją laimę, kuriai žmogus ir yra sukurtas.

Šis tikrasis Jėzaus mokslas ir priemonės žmonėms išganyti, kaip jau esame įrodę, laikosi (randasi) tikrai R. K. Bažnyčioje.

a) Be tikėjimo nėra išganymo.

Iš šito darosi jau aiški išvada, jog kiekvienas, norįs pasiekti šią laimę, turi būtinai priimti ir išpažinti šią mokslą, kitais žodžiais sakant: vienintėlis būdas laimei pasiekti yra tai visų pirma **tikėti R. K. Bažnyčios** tikėjimo moklu.

Tai aiškiai sako mums ir pats Išganytojas: "Kas neįtikės, bus atmetas". (Mork. 15, 16). O šv. Paulius laiške į žydus (11, 6) sako: "Gi be tikėjimo negalima įtikti Dievui; nes tam, kurs artinasi į Dievą, reikia tikėti, jog Jis yra ir kad Jo ieškantiems Jis yra atlygintojas". Taigi, iš šių žodžių darosi aišku, jog **be tikėjimo nėra išganymo!**

Šiam tikslui būtinoji pirmoji sąlyga yra tai tikėti tikruoju Dievu, kurs yra atlygintojas, t. y. Jis atlygina amžinąją laimę tik tikintiems, t. y. tiktai tikintis žmogus gali pasiekti laimę danguje. Gi, jei Mozė nepasiekė žadėtiosios žemės vien dėl savo paabėjojimo, tai juo labiau žadėtiosios amžinosios laimės negali pasiekti tas, kurs visai netiki! Šio dėliai ir šv. Augustinas sako: "Kas čia nevaikščioja tikėjime, tas kitame pasaulyje negali regėti Dievo!" Kaip kad šv. Petras buvo bepradedęs skęsti, abejonei kilus jojo širdy" (Mat. 15, 30), taip lygiai skęsta amžinoj mirty tas, kurs nustoja tikėjimo!

Tikėjimas yra tai lyg laivas, be kurio negalima laimingai perplaukti gyvenimo jūrų ir pasiekti amžinosios laimės uosto!

Žydams einant per dykumas žadėtojon žemėn, priešaky ėjo tamsus dienas, o šviesus naktį šulas, kad jie nepaklystų; lygiai šitaip, kad žmogus nepamestų amžinosios laimės kelio, tikėjimas eina žmogaus priešaky čia ant žemės ir rodo, kurios krypties prisilaikyti turįs žmogus!

Kaip kad Trijų Išminčių (Karalių) žvaigždė buvo privedusi juos prie Kūdikelio lopšelio, taip lygiai ir tikėjimas veda prie Kristaus, neleidžia klysti!

Tikėjimas žmogui yra taip reikalingas, kaip kad tyras oras plaučiams, kaip kad vanduo žuviai, kaip kad sveikos šaknys medžiui!

Neturėdamas tikėjimo žmogus ne gyvuoja, bet tik merdėja, kadangi jis be jo nieko tikrai gera, nieko tikros vertės turinčio neišgali nuveikti! Nė vienas jojo darbas nėra tikras geras, jei jis nepagrįstas tikruoju tikėjimu! Kuo geriausiai tai įrodo mums žmonių istorija.

Gi ką gera yra nuveikę žmonijai kad ir taip aukštai kultūringi graikai ir romėnai? Ar jie stengėsi bent kiek palengvinti žmogaus vargus, moterišką bent kiek aukščiau pakelti, šeimą labiau sutvarkyti? Matome tik gyvuliškąjį gyvenimą, vien kumščio jėgą! Net ir jų menininkai, kuriuos jau pats jų darbas turėtų priversti daryti tai, kas kilnu, ir tie prakilniąją dvasią vaikiodavo po paleistovybės parvyną ir savo brangiausias jėgas eikvodavo žmonių aistrai padidinti! Jų dievaičiai tai paleistuviai, vagys, apgaudišai, tikrai "bezdžioniški".

Istorija yra įrodžiusi, jog kultūra augdavo tiktai tose šalyse, kur būta tikėjimo, o ir nūdien matome, jog, kur nėra tikėjimo, ten žydi tiktai dekamentizmas ir futurizmas (menas, kuriame nėra nieko naturalaus) ne vien mene, bet ir visais atžvilgiais!

Šis įrodo, kaip niekingas yra kai kurių tvirtinimas: "Nieko nereiškia, ar žmogus tiki, ar netiki; kad tik jis būtų teisingas!"

Iš kur gali atsirasti teisingumas žmoguje, jei šis netiki Teisybių Teisybe? Ką tik šitoks netikėlis daro, tai jis tai daro tiktai sau, o ne kitam kam! O kadangi daro tiktai sau, tai ir atlyginimo iš nieko negali gauti, ir, kas seka, nė vienas jo darbas negali nešti pelno jojo amžinajai laimei, lygiai taip, kaip kad medis be šaknų negali išduoti vaisiaus! Šitokio netikėlio išviršiniai geri darbai nieko nėra verti iš atžvilgio į amžinąjį užmokesnį, amžinąją laimę!

b) Tikėjimas stiprina.

Yra labai graži lietuvių patarlė: "Sau blogo nepadaręs, kitam gera nepadarysi!" Ši patarlė tai žmonių išmintis, kuri gerai suprantą, jog kiekvienas geras darbas reikalauja makesnio, ar didesnio pasiaukojimo — atsižadėjimo savęs; o šis tai ne lengvas daiktas. Kas gi gali paraginti žmogų daryti

gera, jei jame nėra tikėjimo?! Tiktai tikėjimas, rodąs Dievą - Atlygintoją, patiekia noro ir stiprybės daryti gera, už ką tikintis laukia užmokesnio danguje!

Tikėjimas prisikėlimu iš numirėlių davė broliams Makabėjams ir kitiems kankiniams išvermės. Tiktai tikėjimas prisikėlimu iš numirėlių galėjo iškelti tokius vyrus, kaip kad Tobijas, Pranciškus, Vincentas Paulietis ir daug - daug kitų, kurie visą savo gyvenimą, atsižadėdami savęs, buvo atsidavę vien galestingiems darbams!

Tikėjimas patiekia žmogui stiprybės pagundoms atsiginti ir susilaikyti nuo nuodėmių. Kaip kad jūrų žibinčius jūrininkams parodo, kur tyko uolos, ar seklumos; taip lygiai ir tikėjimas, parodydamas žmogui pavojus, sustabdo jį nuo kreivųjų takų.

Šv. Paulius sako: "Taigi, imkite Dievo šarvus, kad galėtumėte priešintis piktojiems die-**noj** ir visame tobulai stovėti... prie viso tai imdami tikėjimo skydą, kuriuo galėtumėte užgesyti visas ugningas pikčiausiojo vilyčias". (Eph. 6, 14); ko dėliai ir šv. Bonaventūras sako: "Kaip kad skydas apsaugoja kareivio galvą nuo priešų smūgių, taip lygiai ir tikėjimas apsaugoja mus nuo piktosios dvasios pakarstymų".

Kas nebuvo pragyvenęs nelaimių ir kas nežino, kaip sunki vargų ir nelaimių našta?! Kasmet tūkstančiai šitokios nelaimės sunkenybės prislėgtųjų atima sau net ir gyvybę! Dėlko šie nelaimingėliai nebepakėlė savo naštos? Gi dėl to, kad nebuvo turėję tikėjimo! Nelaimėi juos slėgiant, nebavo, kas juos paremia, taigi, ir žlugo!

Ne taip būva su tikinčiais — jie gerai supranta, jog vargai ir nelaimės tai Dievo duotos; jie žino, jog kantriai pakeldami savo vargus, jie pelnys sau amžinąją laimę — šis tai ir duoda jiems stiprybės, neleidžia nusiminti!

Pagal tikėjimo laipsnį Dievas patiekia žmogui ir malonių gausybės: "Tavo tikėjimas išgydė tave!" (Mat. 9, 22).

Taigi, matome, jog tikėjimas yra būtinais reikalingas amžinajai laimei pasiekti ir jog tikėjimas padarė žmogų galingą kovoje su savo sielos priešais, kaip lygiai ir su savo žemiškaisiais priešingumais.

c) Gyvasis Tikėjimas.

Tačiau, tikėjimas turi būti gyvas, t. y. jis

turi eiti greičiai su geraisiais darbais.

"Kaip kūnas be dvasios, taip ir tikėjimas be gerų darbų yra miręs", sako šv. Raštas (I Jok. 2, 26).

Apie tai, kas tai yra gerieji darbai, kaip reikia jie atlikti ir ką gera jie neša mūsų sielai ir žemiškajam gyvenimui, plačiau pasikalbėsime pasiskaitymuose apie geruosius darbus; čia tik trumpai priminsiu jūjų reikalingumą mūsų laimei pasiekti.

Jėzus Kristus yra aiškiai pasakęs: "Ne kiekvienas, kurs sako: Viešpatie, Viešpatie, įeis į dangaus karalystę, bet kurs pildo mano Tėvo valią, kurs yra danguose" (Mat. 7, 41).

Labai puikiai aprašo apie tai šv. Mato Evangelija (25, 41-46): "Tuomet Jis sakys ir tiems, kurie bus kairėje: Eikite šalin nuo manęs prakeiktieji į amžinąją ugnį, kuri prirengta velniui ir jo angelams. Nes aš buvau išalkęs, ir jūs manęs nepavalgydinate; buvau ištroškęs, ir jūs manęs nepagirdėte; buvau svečias, ir jūs manęs nepriėmėte; plikas, ir neapdengėte; ligonis ir kalėjime, ir jūs neaplankėte manęs. Tuomet ir jie atsakys jam tardami: Viešpatie, kuomet mes tave matėme alkaną, ar trūkstantį, ar svečią, ar pliką, ar ligonį, ar kalėjime ir tau netarNAVOME? Tuomet jis jiems atsakys, tardamas: Iš tikrųjų, sakau jums, kiek kartų tai nepadarėte vienam iš šitų mažiausių, nė man nepadarėte. Ir eis šitie į amžinąją kančią, teisieji gi į amžinąjį gyvenimą". Gerų darbų nedarančiųjų žmonių tikėjimas niekuo nesiskiria nuo piktųjų dvasių tikėjimo: "gi ir šitie turi tikėjimo, bet jūjų darbai yra pikti" (Jok. 2, 19).

Tikėjimas be gerų darbų panašus medžiui be vaisių, šuliniui be vandens, lempai be žibalo, riešutui be branduolio. Šv. Grigalius D. sako, jog, kas tiki, o nepildo gerų darbų, tas yra panašus kvailoms panoms, kurių lempos neturėjo alyvos.

Gerasis darbas yra tikrai geras, tik būdamas sujungtas su meile Dievui; iš ko seka išvada, jog tikėjimas tikrasis yra tik tas, karš yra sujungtas su meile Dievui. Šio dėliai ir šv. Paulius sako labai ryškiai: "Kad būčiau turėjęs visą tikėjimą taip, kad galėčiau perkelti kalnus, neturėčiau gi meilės, aš esu niekas!" (1 Kor. 13, 2).

d) Išviršinis pareiškimas tikėjimo.

Be šio dar yra būtina reikalinga, kad mes savo tikėjimą rodytume ir išviršiniai, "Nes širdimi tikima dėl nutiesinimo, burna gi daroma išpažinimas dėl išganymo" (Rom. 10, 10).

Šitoks reikalavimas yra labai teisingai pamatuotas. Kadangi žmogus yra sudėtas ir iš kūno ir iš sielos, tai ir Dievą garbinti turime ir kūnu ir siela. Jau pati mūsų prigimtis verčia mus išreikšti išviršiniai tai, ką jaučiame viduje.

Čia man prisimena vienas, gan juokingas gyvenimo vaizdelis, kuris man teko matyti savo akimis, girdėti savo ausimis. Vienas laisvamanis pradėjo įrodinėti, jog Dievas, jei Jis esąs, neturįs reikalauti iš mūsų išviršinio pagerbimo ir, esą vis lygu, ar per pakylėjimą priklausys, ar stačias stovėsi, ar dairysies; esą, pakankama dvasioje atiduoti pagarba. Šitai jam gan ilgai bekalbant, vienas juokdarys, kiek palūkėjęs, kišt šiam mandragalviui panosėn didžiausią špyga su plačiausiu nagos juodima! Vieni pradėjo kvatotis, kiti žiūrėti, kas iš tai išeis. "Bezdzionininkas" smarkiai užsigavo; tačiau, būdamas bailys, neskėlė juokdariui per ausį, tik pradėjo prikaišioti šeiminkui, jog jis sukveičias šitokių svečius. Jau buvo beiškilas triukšmas, kaip štai, viso šito sujudimo kaltininkas šaltai paprašo visų nutilti ir leisti jam pasiaiškinti iš jojo taip išviršiniai nemandagaus pasielgimo. Visiems nutilus, jis maždaug šitai prašneka: "Gi aš, neturėdamas tokios gražios iškalbos, kaip štai, šis ponas P., panorėjau jam parodyti, jog ir aš esu tokios pat nuomonės, ir šio dėliai aš nesuprantu, ko dėliai jis taip užsigavęs! Gi aš jį gerbiu mano dvasia, o mano špyga, ar bus kišenėje sutaisyta, ar jam panosėn pakišta, tau turi būti vis tokia! O jei ponas P., pyksta dėl mano špygos, tai šiuomi jis įrodo, jog jis, atsiprašant visų, kalba niekus — bet sau liežuviu mataroja!" Čia pakilo vėl didžiausias kvatojimas, o "bezdzionininkas" buvo priverstas veikiai išsinešdinti iš pokylio, kadangi špyga nesiliovė kaišiojusi iš visų pusių...

Taigi Dievas garbinti nepakanka vien tik siela, bet reikia garbė Jam atiduoti ir išviršiniai.

Į tuos, kurie savo gerais darbais neparodo savo tikėjimo, kai kada pasakys Jėzus Kristus: "Iš tikrųjų, sakau jums, nepažįstu jūsų" (Mat. 25, 12).

Kas turi gyvo tikėjimo, tas šioj žemiškoj kelionėj eina tiesiu keliu į laimę, kurios skoni žmogus jau čia atjaučia, kadangi tikrasis tikėjimas suteikia jam neapsakomos ramybės, o ypač mirties valandoje! Gi gyvendamas pagal tikėjimą jis yra visados tikras, jog su Juo yra Dievas, mylįs jį ir vedąs prie gerų; Jis visai ramus mirties valandoj, kadangi jis gerai žino, jog po mirties laukia jį geriausias Dievas ir apdovanos jį negirdėtąja laime! Jei šiandieną neturime ramybės, tai priežastis glūdi tame, jog mes neturime gyvojo tikėjimo.

Kadangi be gyvojo tikėjimo negalima gauti amžinosios laimės, tai jau aišku, dėlko sakoma ir tvirtinama, jog už Bažnyčios, t. y. už R. K. Bažnyčios sienų nėra išganymo, ar kitaip sakant: kas nepriklauso R. K. Bažnyčiai, tas negali pasiekti amžinosios laimės!

Bedievybės Pamokos Rusijoj

Sovietu Rusijos vyriausybė nuo 1939 metų pradžios į visas mokyklas įves bedievybės pamokas. Tos pamokos visiems mokiniams bus privalomos.

Bedievių Sąjungos pirm. ta proga viešoje kalboje pareiškė, kad tai būsias paskutinis smūgis religijai. Girdi 1942 m. būsianti švenčiama tos pergalės šventė. O 1967 metais, kai Rusija minės 50 metų sukakti, tai bedieviu sąjunga turėsianti 230 milijonus narių. Bažnyčios ir kiti religiniai dalykai būsias tik praėjusių laikų prisiminimas.

Bet dalykai gali pasisukti, kaip sykis atbulai. Gali atsitikti, kad 1942 metais pergalę šves ne Rusijos bedieviai, o krikščionys. Taipgi gali atsitikti, kad 1967 metais bus ne bažnyčios ir religija praeities atsiminimai, o bedievių sąjunga ir komunizmas.

Buvo daug gudruolių, pranašavusių Bažnyčiai ir religijai galą. Bet atsitiko taip, kad tie gudruoliai sulaukė savo galo, o religija ir Bažnyčia tebegyvuoja. Panašiai bus ir su dabartiniais gudruoliais ir jų pranašystėmis.

RAGINAMI DAUGIAU PIRKTI

Jau nuo praėjusios vasaros girdime agitaciją apie tai, kad žmonės daugiau gėrybių pirtusi. Jei, girdi, padidės pirkimas, tai galės padidėti ir darbai.

Agitacija už pirkimą padidėjo dabar, Kalėdoms artinantis. Kalėdų laikas tai smarkiausias pirkimo laikas.

Prie šios agitacijos pradėjo prisidėti savo žodžiu ir aukštoji katalikų dvasiškija. Pavyzdžiui tą padarė Rochesterio, N. Y., vyskupas James E. Kearney. Jisai turėjo konferenciją su pramonininkais ir biznieriiais ir pažadėjo jiems savo talką. Toje konferencijoje vyskupas pareiškė:

“Visi mes žinome, kad jei pinigai neina apyvartoti, jei žmonės neina į krautuves ir neperka gėrybių, tai negalima palaikyti darbininkų prie darbų; negalima statyti reikalingų fabrikantams, kuomet jų pagaminimas gėrybėms nėra rinkos”.

Vyskupas pasakė, kad šitam judėjimui judinti būsią galima panaudoti ir bažnyčių sakyklas.

Taip dalykams esant, ne pro šalį pasvarstyti, kaip į pirkimo agitaciją turėtume žiūrėti mes, lietuviai. Ne viskas tinka mums lietuviams, ką tinka plačiajai Amerikos visuomenei. Kai Amerikos veikėjai ir kai net vyskupai taria savo žodį ekonominiiais reikalais, tai jie turi galvoje ir turtingus žmones. Mes lietuviai daugumoje esame paprasti darbininkai. Todėl girdėdami agitaciją ir padaršimus būti išlaidesniais, neprivalome per daug susigundyti. Pažiūrėkime, kaip šiuo atveju mums elgtis.

Neprotingas Taupumas

Taupumas be abejonės yra dorybė. Bet neprotingas taupumas virsta į ydą. Neprotingas taupumas virsta į šykštumą. Šykštumas yra yda, nedorybė. O kaip kiekviena yda ir nedorybė yra nepageidautina ir naikintina, tai taip yra ir su šykštumu.

Ne vien kapitalistai; ne vien finansininkai gali tapti šykštuoliais ir mamonos garbintojai. Mamona turi garbintojų ne vien tarpe turtinginkų, puošniuose rūmuose gyvenančių, o ir tarpe driskių, sklepuose gyvenančių. Mes chicagiečiai gerai atsimename driskių Kelly, kuris mirė prieš keletą metų.

Tas driskius, mirdamas paliko stambią sumą pinigų. Atsimename, kaip tie Kelly pinigai suardė profesiją graboriui ir advokatui ir pridarė daug bėdų keletai kitų asmenų.

Taigi nedera būti Mamonos vergu. Kol gyvas, jisai pats vargsta, o miręs, neretai į vargą įstumia ir kitus.

Jei ką Dievas laimina, jei kas turi pasisekimą ir turtelio susikrauna, tai tas privalo pats žmoniškai gyventi, o prie progos bėdoj artimui pagelbėti ir apskritai prisidėti prie gerų darbų.

Neprotingas Išlaidumas

Kaip taupumas gali pereiti saiką, tai, žinoma, ir su išlaiduma taip gali būt. Neprotinga yra išleisti daugiau, negu uždirbi. Taip elgtis priseina ligai, arba kitokiai nelaimei atsitikus. Normaliame gyvenime reikia vis žiūrėti, kad viso uždarbio nepraleisti, dalį uždarbio reikia atidėti juodai dienai. O tokia diena neišvengiamai ateis.

Toliau darbininkas privalo žiūrėti, kad pinigų reikia skirti pirmiausia reikalingiausiems gyvenimo dalykams.

Neprotingai elgiasi tie darbininkai, kurie dalį savo uždarbio prarūko, o žiemą neturi už ką anglių nusipirkti. Arba dalį savo uždarbio prageria, o po to neturi už ką šiltesnio drabužio nusipirkti. Ar ne protingiau prarūkomus ir prageriamus pinigus taupyti ir, šaltam orui atėjus, turėti už ką nusipirkti anglių, šiltesnių drabužių, sotesnio maisto? Tą kiekvienas pripažins. Bet kiek mūsų tarpe yra tokių darbininkų, kurie žiemą sėdi šaltame, nepatogame, prirūkytame kambary, ir nemažai išleidžia pinigų degtinėlei, kad susišildyti?

Va, kur reikia atsipeikėti ir kaip reikia pakeisti savo išlaidumą.

Dabar ir aišku, kaip mes privalome atsinešti į pirkimo agitaciją. Jei iki šiol gyvenome per šykščiai, tai dabar pradėkime žmoniškai gyventi. Jei išgalime, nepavydėkime sau nei gero sveiko maisto, nei gerų drabužių, nei patogaus buto, nei kuro žiemos laiku, nei gerų rakandų ir t.t. Jeigu įeigos menkos, tai su išlaidomis apsiskaitykime — pirkimės tik reikalingiausių reikmenų ir žiūrėkime, kad nors mažą savo uždarbio dalelę atidėtume juodai dienai.

BALTOJI ROŽĖ

TAI buvo nuostabaus baltumo ir gražumo baltoji rožė.

Lygiai to paties baltumo ir grožio, kaip toji rožė, puikiai, prabangiai pasipuošusi mergaitė, netikėtai žemėn išmetė baltąją rožę, bestovėdama ant sauso, didelio miesto šaligatvio, vieną gražią, saulėtą vasaros dieną. Mergaitė buvo baltąją rožę užsikišusi sau ant krūtinės, už daimantinės špilkos, auksiniuose rėmeliuose sagučio.

Jauņas ponaitis vyrukas, tai pastebėjęs, greitai prišoko artyn, ir paėmęs nuo žemės baltąją rožę, su didele pagarba ir mandagumu, padavė ją mergaitei, kuri ją vėl už tos pačios špilkos sagučio ant krūtinės užsikišo. Paskiau ponaitis mandagiai ir rūpestingai jai patarnavo, kai mergaitė pasišaukusi taksi, sėdo automobiliun. Mergaitė padėkojusi jam už patarnavimą nuvažiavo savo keliu, kur jai reikia.

— Nenoriu ilgai viešėties pas turtuolius! — sušuko baltoji rožė, didžiu balsu, nors to jos balso nė automobiliuje važiuojanti mergaitė, — nė niekas kitas, visiškai nebegirdėjo. Jie, ypatingai jų ponios ir panelės, skaisčios, baltos, gražios kaip ir aš; prie to, įvairiais parfumais išsitępusios, — daimantais, auksu, sidabru ir šilkais išsipošusios; prabangoje, gerbuvy ir įvairiuose kūno patenkinimų smaguriavimuose, bei įvairių pasaulio tuštybių gaudyme, kasdieną tarsi gulbės tvenkiny, plaukioja... Jie turtais apsikrovę, prabangiai gyvena vien savo naudai, apie nieką kilmesnio visiškai daugiau nebesirūpindami, kaip tik vien apie brangų savo asmenį, — apie nieku nebeaprubėžiotą "save". Tatai jie gali būti laimingi ir be manęs. Geriau ir protingiau aš padarysiu, jeigu pateksiu pas vargšus! Ir vėl pro automobiliaus langą, laukan bežiūrinčiai turtuolei mergaitei, netikėtai baltoji rožė iškrito ant žemės. Dabar, niekas ją mergaitei atgal nebeпадavė...

Antrasis baltąją rožę paėmė nuo žemės, vargšės našlės senelės moteries, pusiau invalidas sūnus. Jis parnešęs ją namon, įstatė į pusiau sudaužytą mažiutį ašotėlį; paskiau pripylęs jį vandens, pastatė ant menko, veik sulūžusio staliuko, stovinčio gretimai sun-

kiai sergančiosios savo motinėlės lovos, kurioje ji gulėjo.

— Čia, — tai man bus visų geriausia ir tinkamiausia vieta! — Čia, aš būsiu itin reikalinga!... — negirdimu niekam balsu, vėl prabilo baltoji rožė. — Čia viskas taip menka ir paprasta; čia viešpatauja visoje savo pilnybėje, vargas ir skurdas; — čia ašaros, skausmai, — dėjavimai... Čia mirties siluetai siaubingai nuolatiniai beslankiodami, — įvaro visiems mirtiną baimę!... — Čia aš būsiu vienintelė žemiškoji šių namelių, ir jų vargų ir kentėjimų nukamuotų gyventojų laimė, paguoda, viltis, šviesa, ir suraminimas, šios jau mirštančios moteriškės...

— Ką, tu čia, tokį baltą parnešęs padėjei, sūneli, kad man net akis, tarsi saulės šviesa, veria!? — paklausė žilagalvė senelė ligonė savo sūnaus.

— Tai baltoji rožė mamyte! — Aš parnešiau ją radęs kieno nors pamestą gatvėje...

— Taip, taip, — tai aš! — pakartoja patvirtindama baltoji rožė... — Aš esu tavo paguoda, viltis, suraminimas ir stiprybė... Tavo gyvenimo dienos vakaras, jau prisartino; tavo gyvybės šviesa palaipsniui jau gęsta... Aš savo baltumu ir žibėjimu, nušviešiu tau kelią laimingon amžinybėn. Aš būsiu vienintėliu tavo kelrodžiu ir švyturiu, paskutinėje tavo kelionėje per klatingas ir pavojingas tamsybes, į amžinos, nesibaigiančios šviesybės, laimės ir visokio gerbuvio karaliją. Tik rimtai klausyki mano negirdimo patarimo: Gerai ir tinkamai prisiruoški laimingai mirčiai. Juk dar ne visa turi pilnai paruošta, taip didelei ir svarbiai kelionei. O čia, laiko jau tik kelios minutės beliko... Tat skubinkis, kad nepasivėlintumei! Žinai, kad prisiruošimo laiką tau aš nebegaliu pratęsti...

* * *

Suskambėjo tarno rankoje mažiutis varpelis, — ir kartu su tarnu menkan, varginan ligonės butelin, ūmai įžengė kunigas, nešdamas ligonei dvasinį sielos gyvenimo patiprinimo duoną, — Šv. Sakramentą. Ligonis galutinai tapo priruoštas didžiajai kelionei.

Ligonis visa tai atydžiai klausėsi, tarsi suprasdama, ir girdėdama baltosios rožės kalbą. Ji visa tai, kas jei buvo sakyta, kuop rūpestingiausia atliko.

Kai ligonė paskutinėje mirties agonijoje būdama, vos girdimu balsu kalbėjo, gerojo latro žodžius:

— Viešpatie! Danguje Dieviškame savo garbės soste, Dievo Tėvo dešinėje sėdėdama, — atsimink ir mane, vargšę, čia kentančią...

Niekas kitas, kaip vien tik baltoji rožė, teisgirdo meilingą Išganytojaus atsakymą:

— Ištikrųjų ištikrųjų sakau tau, kad dar šiandien, būsi su Manimi Rojuje!

J. Butkevičius

Apie Ilgas Ir Trumpas Darbo Valandas

V IENAS iš būdų nedarbą pašalinti arba bent sumažinti jį yra tai darbo valandų trumpinimas.

Kapitalistai ir kai kurie šiaip jau mintytojai išvedžioja, kad gerovės, pasisekimo ir pasižymėjimo pasiekiami ne darbus mažindami, o atvirksčiai — didindami. Kas nori pralobti arba pasižymėti kitokia būdu, tai tas privalas dirbti, dirbti, kantriai dirbti ir ilgai dirbti. Kepti karveliai, girdi, nelekia iš dangaus į burną. Kas nori pasisekimo, tai tas privalas prie jo kopti sunkiu darbu, o ne laukti progos. Veiklieji, girdi, patys susidara ir geras sąlygas ir progas. Rašytoja Edna Ferber sako, kad gaunanti šimtus laiškų nuo asmenų, kurie nori būti rašytojais, bet tie laiškų autoriai nesaką norį rašyti. Mat rašytojais tampa tie, kurie daug, kantriai ir su atsidėjimu rašo. Rašytojais netampa tie, kurie trumpina savo darbo valandas.

Garsiosios NRA gadynės meta New York'e prie vienos didelės krautuvės ant Fifth Ave. atsirado tokia iškaba:

Niekas šioje vietoje nedarba ilgiau kaip 40 valandų savaitėje, išskiriant valdybą.

Tam tikru atžvilgiu šie išvedžiojimai yra pilnai teisingi. Kas tik nori prasimušti į priešakį biznyje, pramonėje, finansuose, profesijoje, moksle ir t.t. ir t.t., tai tas neatsieks

tikslo be ilgo ir kruopštaus darbo, be kantybės, be ištvermės.

Bet kuomet kalbama apie darbo valandų sutrumpinimą pramonėje, biznio įstaigose ir ofisuose, tai turima omenyje pilkąją visuomenę, paprastus darbininkus. Tokiems nerūpi dideli turtai, nerūpi garbė, atsižymėjimai. Nėra nei galmybės, nei reikalo, kad jie užsidegtų ir siektų aukštybių. Jų noras ir jų reikalas yra tas, kad jie visi turėtų darbus ir gautų algas, užtektinas žmoniškam pragyvenimui.

Tiktai mažas žmonių nuošimtis turi užsidegimo siekti aukštybių pramonėj, biznyj, finansuose, moksle, sporte ir kitose srityse. Tokie žmonės yra labai brangūs, jų dėka daroma pažanga. Bet yra tiesiog užsimerkimas norėti, kad bent didžiūma žmonių tokius aukštus užsimojimus turėtų ir imtų varytis į aukštybes.

Kas pageidaujama ir ko reikia siekti yra tai tas, kad tie, kurie varosi už nerubežiamą darbo valandų ir kurie sakosi dirbą ilgą valandą išgalvotų ir suplanuotų tokius mūsų santvarkoje pagerinimus, kurių dėka visi gautų darbus ir žmoniškas algas.

Tokių pagerinimų siekime neprivalėtų rankas sadėjus sėdėti ir pilkoji minia. Ir paprasti darbininkai, matydami kitų darbštumą ir pasisekimą, privalo išsijudinti. Neprivalo laikytis taip, kaip banda. Tokios neveiklios, neprotaujančios minios susilaukia vienokios ar kitokios diktatūros. Juk daugybė bedarbių negauna darbo dėlto, kad per mažai rūpinasi darbo gauti. Tegu, sakysime, būtų paskelbta, kad dykaujantieji jauni vaikinai bus imami armijon ir laivynan, o dykaujantieji senesnieji darbininkai bus išgabenami prie priverstinių darbų. Ar nebūtų gražaus sujudimo? Tūkstančiai jaunuolių ir tūkstančiai senių tuoj gautų darbus.

Toks iš vyriausybės akstinas būtų labai reikalingas ir nauda iš to būtų žymi. Bet toks akstinas gali ateiti iš tų, kurie nebijo ilgų darbo valandų.

Išeina, kad tie, kurie priešingi darbo valandas trumpinti, kurie sakosi ilgai dirbą, privalo ryžtis dar ilgesnes valandas padirbėti, kad reikalingas reformas dabartinėje santvarkoje sugalvoti, suplanuoti ir jas gyvenimui įvykinti.

Paklausimams Atsakymai

Ką reiškia naujos ugnies pašventinimas didžiajame šeštadienyje?

Seniau, nauja ugnis buvo skeliamą prieš visas vakarines pamaldas. Šiandie tai daroma tik didžiajame šeštadienyje.

Kunigas išėjęs iš bažnyčios, išskelia naują ugnį iš akmens. Naujai išskelta ugnis primena stebuklingą Kristaus gimimą iš mergelės Marijos iščios ir Jo Prisikėlimą iš akmeninio kapo į garbingąjį gyvenimą.

Po išskėlimo, ugnis yra pašventinta. Pašventinta ugnimi užžiebiamą žvakę ir kunigai grįžta į bažnyčią. Su šia žvake, dijakonas užžiebiamą trišakę žvakę, tris kartus giedodamas: "Lumen Christi!" t. y. "Kristaus šviesa!" Bažnyčia daugiau ir daugiau apšviečiama. Po paskalo, t. y. didžiosios Velykų žvakės, pašventinimo ir užžiebimo, užžiebiamos visos bažnyčios šviesos.

Ugnis ir šviesa yra gražūs simboliai, vaizduojantieji Kristų. Kristus juk yra kertinis akmuo, iš kurio trykšta žmonių šviesa. Ugnis ir šviesa taipgi vaizduoja Velykų ir Atpirkimo spindantį džiaugsmą.

Ar yra leista uždegti lemputę ar žvakutę už savo numirusią motiną, jeigu ji buvo nekatalikė?

Taip, yra leista. Lempučių ir žvakučių uždegimas, atliekamas su gera intencija yra maldos rūšis. Tikrai galime ir net turime melstis už tuos, kurie nėra ir kurie nėra buvę iš mūsų tikėjimo namų. Be to, dažnai melskimės ir už tų gyvų žmonių atsivertimą, kurie nepriklauso prie vienos, tikros katalikų Bažnyčios. Melskimės taipgi ir už tų žmonių vėles, kurios gal kenčia skastyklos kančias ir neturi niekeno, kas už jas pasimelstų.

Esu buvęs pas daugelį katalikų, kur nei prieš valgi, nei po valgio nebuvo kalbama jokių maldų. Kaip į tai žiūrėti?

Toks apsilėidimas tikrai apgailėtinas. Visi katalikai turėtų pasimelsti prieš valgi ir po valgio. Jeigu kas taip nedaro, parodo, jog yra truputį dvasiškai aptingęs, nedėkingas, pareiškia nepaisymą Dievo dovanų

ir palaiminimų, duoda blogą pavyzdį ir taip toliau... Jei paprastuose savitarpuose santykiuose tiek esame mandagūs, jog prašydami ko nors, vis įstengiame pasakyti: "Prašau", ir gavę, maloniai atsakyti: "Ačiū", kodėl Dievuliui, raso kurio viską turime, būti šykštesniems? Kodėl nebūti bent lygiomis ir Jam mandagiems?

Ar pilnametis asmuo, dirbęs namie bet ne už nuolatinę algą, turi klausyti savo tėvų visuose dalykuose?

Bendrai — taip! Visi vaikai, ar tai būtų šešių ar šešiasdešimties metų, turi tėvams reikšti meilę ir pagarbą. Ir iki kol vaikai yra po tėvų valdžia ir jų šeimynoje, jie turi pareigą būti paklusnūs tėvams visuose dalykuose, kurie nėra priešingi Dievo įstatymams. Tai ypač pritaikintina tuose atvejuose, kur vedamoji pramonė yra visiškai tėvų nuožiūroje ir valdžioje. Reiškiamas paklusnumas turi būti linksmas, greitas, malonus ir — jeigu tėvai kada pabara ar klaidą pataiso — kantrus.

Tačiau, gyvenimo laumo pasirinkime, vaikams visiškai nepriklauso tėvų.

Jeigu dėl tam tikrų priežasčių kai kurie žmonės negali ateiti į bažnyčią sekmadieniais ir kitomis šventomis dienomis, ar jie privalo namie atkalbėti Mišių maldas?

Bažnyčia pageidauja, jog sekmadienius ir šventadienius tikrai šventai praleistume. Tačiau Ji neuždeda jokios pareigos tomis dienomis vienokias ar kitokias maldas sukalbėti. Vis gi labai, labai patartina jog tos katalikiškos šeimos, kurios Mišių tegali išklausyti kartą kas dvi savaiti ar kartą į mėnesį, jog tuos sekmadienius, kuriuose Mišių neišklauso praleistų bendroje maldoje. Taipgi būtų labai gera ir proga tikrai panaudotina, tokiais sekmadieniais pamokinti vaikučius katekizmo ar poterių. Pavieni asmenys, kurie minėtomis dienomis dėl teisėtos priežasties yra sulaikomi nuo Mišių išklausymo, yra raginami vieni patys kalbėti maldas ir jungtis dvasioje su tais kunigais, kurie tą valandą atnašauja Mišias.

Fanatizmo Kelias

Atsimeiname, kad kai Rusijoje komunistai paėmė viršų, tai jie pradėjo versti viską aukštyti kojomis. Tie, kurie be saiko nukrypsta į vieną kokią pusę, vadinasi fanatikais. Taigi komunistai pasirodė legaliniais fanatikais. Jie nepakenčia žmonių, kurie kitaip negu jie mano, nepakenčia kitokių partijų, nepakenčia jokios tikybos, nepakenčia ir tų savųjų, kurie šiek tiek skirtingai ima galvoti.

Komunistų fanatizmas iki to nuėjo, kad Rusijos senoviškus miestų vardus pakeitė savotiškais. Visi žinome, kad Petrogradą jie pavadino Leningradu.

Panašaus fanatizmo keliais eina ir Vokietijos naciai. Vokietijos nacių pasaulėžiūra yra, žinoma, kitokia, negu Rusijos komunistų. Komunistai neskirto nei tautybių, nei rasių. Būk tu totorius, turkas ar japonas, tik jei tu komunistas, tai tu taip geras, kaip ir rusas. Pas vokiečių nacių atvirkščiai. Pas nacių geri, išmintingi ir dori tik vokiečiai-arijai. Visos kitos tautos ir rasės, tai brudas. Vokietijos naciai dabar elgiasi taip kaip senovės graikai ir romėnai. Tąsyk buvo taip, kad kas ne graikas ar ne romėnas, tai tas barbaras.

Senovėj graikai ir romėnai klydo, laikydami tik save žmonėmis. Taip dabar klysta ir Vokietijos naciai ir Rusijos komunistai. Šventasis Tėvas po keletą sykių įspėjo tikinčiuosius ir liepė saugotis klaidų ir komunistų ir nacių.

Kaip atsimeiname, Vokietijos nacių rasinis fanatizmas pirmiausia išsiliejo prieš žydus. Naciai pirmiausia spustelėjo žydus — susiaurino jų teises, išvijo iš profesijų, varo lauk iš biznių ir pramonių. Vokietijos nacių neapykanta žydams vienok nėra viskas. Jie nekėnčia ir kitų tautų.

Dėl šitokio vokiečių nusistatymo kenčia ir lietuviai, gyvenantieji Prūsų Lietuvoje. Nutautinimo darbas ten ir seniau buvo varomas, o dabar dar labiau tas darbas padidintas. Nuo seniai lietuvių pavardės buvo vokietinamos, o dabar pradėta ir vietovardžiai vokieinti. Pavyzdžiui Stalupėnus pavadino Ebenrode, Eitkūrus — Eydkau, Pilkalnį — Schlosberg ir t.t.

Nuo Vokietijos nacių neatsilieka nei len-

kai. Ir lenkai nepripažįsta teisių kitoms tautoms, varžo jų kultūrinį veikimą, lenkina lietuvių ir kitų tautų pavardes. O dabar, Vokietijos naciams neužsileisdami, Vilniuje ėmė lenkinti ir vietovardžius. Grynai lietuviškas vietas pavertė į Bowsz, Bielin ir pan.

Atsiminkime čia, kaip Rusijos caro vyriausybė bandė pasmaugti lietuvius ir nušluoti nuo žemės paviršio. Ant žemėlapių Lietuvos nežymėdavo, o mūsų kraštą pavadino "severo-zapadnyj kraj". Bet dingo caras ir jo galybė, o Lietuva prisikėlė. Tikime ir darbaokimės, kad vokiečių ir lenkų fanatiškos pastangos liktų taip tuščios, kaip ir caro.

Lietuvos rašytojų draugija rūpinsis, kad lietuvių rašytojų veikalai būtų išverčiami į anglų, prancūzų, vokiečių ir rusų kalbas.

Iki šiol mūsų miškuose kertant medžius, kelmai pasilikdavo. Nuolat tobulinant miškų eksploatacijos darbus, dabar Prienų miškuose medžiai kertami drauge su kelmu. Prieš pradėdant medį kirsti, aplink jį iškasama žemė ir aplink kelmą pakertamos stambesnės šaknys. Medis virsdamas išrauja drauge ir kelmą. Norima tokį medžių kirtimo būdą panaudoti kiek galint plačiau.

Medienos prieauglis valstybinėse miškuose apskaičiuotas 2,500,000 ktm. Kituose miškuose, pagal panašias augimo sąlygas, priskaičiuojama 600,000 ktm. Taigi iš viso medienos prieauglio yra 3,100,000 ktm. Be to, reikia dar pridėti medienos prieauglį ganyklose, apie kurio kiekį sunku ką nors tikro pasakyti, tačiau galima spėti, kad ganyklose kasmet užauga apie 400,000 ktm.

Kai kurie Varšuvos laikraščiai rašo, kad atitinkamos Lenkijos įstaigos norinčios su Lietuva pasikeisti archyvais: savuosius gauti iš Lietuvos ir Lietuvai gražinti esančius Lietuvos archyvus Lenkijoje. Esą, lenkų atitinkamos įstaigos tuo reikalu Lietuvos atitinkamoms įstaigoms padarysiančios pasiūlymą.

Modernusis viešbutis Palangoje bus statomas Dariaus - Girėno ir Birutės alėjų sankryžoje. Statinys bus grandiozinis ir 4 aukštų, iš viršaus bus matyti jūra ir visa Palanga.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Religinė Savaitė

Iowa City, Ia. — Iowos valstybinis universitetas surengė religinę savaitę nuo spalio 30 d. iki lapkričio 4 d. Ta proga kalbėjo 17 įvairių kalbėtojų nuo įvairių tautybų. Nuo katalikų kalbėjo Jacques Maritain, vienas žymiausių šių laikų katalikų mintytojų. Jisai yra prancūzas ir jis paskaitas laiko įvairiuose Amerikos universitetuose.

Neminėjo Nepriklausomybės

Čekai kasmet minėdavo savo nepriklausomybės dieną spalio 28 d. Šiomet Čekoslovakijos vyriausybė oficialiai tos dienos neminėjo. Didinga Čekoslovakija nesulaukė savo 20 metų gyvavimo jubiliejaus.

Fašistų Sukaktuvės

Ši rudenį Italijos fašistinė vyriausybė mini 16-tas metines sukaktuves nuo paėmimo Italijos valdiško vairo į savo rankas. Į tas iškilmes atvyko Vokietijos užsienio reikalų ministeris.

Minėjo Kolumbo Atkeliavimą

Kūbos pajūrinis miestelis Gibara minėjo spalio 30 d. sukaktuves nuo to laiko, kai Kolumbas pirmu sykiu buvo į tą salą išlipęs. Tai įvyko 1492 m. tai yra prieš 446 metus.

Naujos Katakombos

Romoje "Via Latina" gatvėje neseniai atkastos naujos nežinomos katakombos. Senuosius raštus sekant, yra žinoma, kad po Romos miestu dar yra trys nežinomos katakombos. Gal ne visos raštuose buvo paminėtos. Todėl laikui bėgant vis naujų katakombų dar bus rasta. Katakombose randama daiktų, kurie ką nors naujo parodo iš pirmųjų krikščionių laikų gyvenimo arba patvirtina daug tokių dalykų, dėl kurių kai kurie dar norėtų ginčytis. Pavyzdžiui yra kai kurių ginčijamasi dėl paveikslų vartojimo bažnyčiose. Girdi paveikslai ir stovylos buvo draudžiami Senajame Įstatyme, tai neleistini ir dabar. Girdi paveikslų ir stovylių

neturėję pirmieji krikščionys. O kaip sykis katakombų radiniai rodo ką kitą. Pasirodė, kad katakombų laikų krikščionys vartojo ir šventas stovylas ir šventus paveikslus. Mat katakombose randama ir paveikslų ir stovylių.

Taigi naujų katakombų radimas yra įdomus daiktas. Gal juose rasime daugiau dalykų, kurie patvirtins dabartines Katalikų Bažnyčios praktikas.

Žinių - Žinelės

Ši rudenį Kievo universitetas neatsidarė. Aiškinama, kad taip įvyko dėl stokos profesorių ir studentų.

Vokietijos laikraščiai rašo, kad netolimoj ateity vokiečių kalba tapsianti pasaulinė kalba. Vokiečiai pripažįsta, kad dabar anglų ir prancūzų kalbos esančios populiariausios. Bet ne ilgai taip būsią. Vokiečių kalba imsianti viršų. Girdi, ateity visa, kas verta dėmesio išeis ne iš Anglijos, o iš Vokietijos.

St. Louis, Mo. — Šv. Elzbietos vienuolyno seserys savo įstaigose atidarė negrų moterims socialią centrą.

Kanados vyskupai paaukojo automobilių popiežiaus atstovui arkivyskupui Antoniutti.

Prezidento Roosevelto sūnus James, kuriam neseniai padaryta operacija ir kuris dabar ilsisi Kalifornijaj, ketina dėl galutinio pasveikimo jachtoj plaukinėti Pacifike.

Nubaudė Bedieviškų Raštų Platintojus

Alexandria, La. — Čionai teisėjas Volts nubaudė keturis bedieviškų raštų platintojus kalėjimu ir pinigine bausme. Turės atsidėti po 90 dienų kalėjime ir užsimokėti po \$100 piniginės pabaudos. Jų platinamuose raštuose buvo niekinama visi tikėjimai ir žeminami lygiai katalikai ir protestantai.

Ką Čekai Mėnė Apie Prancūzus Ir Anglus

Prancūzai ir anglai skaitėsi čekų sąjungininkai. Čekai jais pasitikėjo ir jų klausė. Bet kai krizio metu prancūzai ir anglai čekus apleido, tai va kokių dalykų yra įvykę: vienas prancūzų laikraštiniukas įėjęs

Prahoje į vieną kavinę, užkalbino tarną prancūziškai. Tasai pareiškė nekalbėsiąs išdavikų kalba, verčiau kalbėsiąs vokiškai. Kitas įvykis: po krizio du čekų jaunuoliai įėjo į viešbutį kur buvo anglų ir prancūzų laikraštinkai. Juos susiradę, pareiškė: "Mes iki šiol pasitikėjom Prancūzija; mes galėjom susitarti su Vokietija, bet Prancūzija to nenorėjo. Dabar Prancūzija mus išdavė; tarp mūsų viskas baigta."

Čekų laikraštis "Venkov" rašė: "Mes vėl dirbsim, vėl aukosimės; nuo šiol mes būsimė kitokie, kaip ligi šiol. Niekas negali reikalauti, kad mes kuo nors bepasitikėtumėm".

Chicagos Šventoji

Chicagos katalikai ypatingu būdu šiomis dienomis džiaugiasi, nes Romoje lapkričio 13 d. dalyvaujant kardinolui Mundelein, popiežius beatifikuos chicagietę motiną Cabrini. Ji mirė tik 1917 m. Motina Cabrini yra įsteigėja Švenčiausios Jėzaus Širdies seserų kongregacijos.

Popiežius Grįžo Į Vatikaną

Šventasis Tėvas vasarą praleido Castel Gandolfe. Tie rūmai randasi Romos priemiestyje. Prieš pat Visus Šventus popiežius grįžo į Vatikaną.

Chicagos Kardinolas Romoj

Chicagos kardinolas Mundelein išplaukė Romon spalio 29 d. Jisai ten Šventajam Tėvui raportuos apie Amerikos nacionalinį Eucharistinį Kongresą, kuris įvyko New Orleans, La. ir taipgi dalyvaus iškilmėse lapkričio 13 d., kada įvyks chicagietės motinos Cabrini beatifikacija. Toliau Šventasis Tėvas tarsis su Chicagos kardinolu apie paskyrimą naujo kardinolo New Yorkui į vietą mirusiojo kardinolo Hayes.

Vyskupas Minėjo Sukaktuves

Omaha, Neb. — Vyskupas James H. Ryan, S. T. D., minėjo penkių metų sukaktuves nuo savo konsekracijos vyskupu. Vyskupas nenorėjo iškilmingų viešų sukaktuvių rengti, bet kunigų ir pasauliečių prašomas sutiko, kad būtų rengiamos kuklios sukaktuvės. Į jo sukaktuvių šv. Mišias susirinko apie 120 kunigų ir pilna katedra tikinčiųjų. Po bažnytinių pamaldų įvyko bankietas, kur daly-

vavo du kaimyniški vyskupai, diecezijų kunigai ir daug pasauliečių.

Prancūzijoje Bendras Frontas Iširo

Pastaruosiuose rinkimuose į parlamentą Prancūzijoje bendras frontas neteko dešimties atstovų.

Bendras frontas buvo sudarytas iš komunistų ir kairiųjų socialistų. Bendro fronto vadas yra Leon Blum. Prieš keletą metų jisai buvo premieru. Prie jo įvyko sėdėjimo streikai. Prie jo kraštas buvo finansiškai labiausia susmukęs. Prie jo buvo sudaryta sutartis su Rusija.

L. Blum yra turtingas žydas.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Nyksta Šiaulių Ežeras

Paskutiniojo laiku pastebėta, kad netoli Šiaulių esantis Rekyvos ežeras pradėjo sėkti. Sąryšy su ežero nusekimu atsiranda vis didesnis pavojus elektros stočiai, kuri kaip tik yra pastatyta prie pat ežero ir naudojasi jo vandeniu. Šiaulių miesto burmistras paskyrė iš inž. Ramanausko, inž. Petraičio ir inž. Stulginsko komisiją, kuriai pavedė šį dalyką ištirti ir, jei galima, vandens sekimą sustabdyti. Pasirodo, kad Rekyvos ežeras kasmet išnuomuojamas privatiems asmenims, kurie ima vandenį tvenkiniams. Tie tvenkiniai kasmet sunaudoja per 2 mil. kub. metrų vandens ir dėl to ežeras kasmet nusenka maždaug po 20 centimetrų.

Sudaryta burmistro komisija jau lankėsi pas tvenkinių nuomininką, apžiūrėjo elektros stotį ir ežerą. Manoma netrukus kreiptis į Žemės Ūkio Ministeriją ir prašyti, kad Rekyvos ežeras ateinantiems metams nebūtų išnuomojamas.

* * *

Vytauto Didžiojo Karo Muziejaus viršininkas brig. gen. Nagius pats nuolat stebi naujai įruošiamos žuvusiųjų dėl Lietuvos Laisvės karių nišos įrengimą ir rūpinasi, kad ji kuo labiausiai atitiktų tiems reikalavimams, kurie jai statoma. Generolo projektu nišoje didžiojo kryžiaus papėdėje bus pastatytas didžiulis balto marmuro sarkofagas, kuris kartu bus ir altorius. Tokiu būdu žu-

vusiųjų niša kartu bus ir koplyčia, kurioje atitinkamais momentais bus laikomos pamaldos. Altorius statomas tais sumetimais, kad nišoje dominuotų ir religinis jausmas.

* * *

Spalių 4 ir 5 dd. Kaune J. E. arkivyskupo metropolito J. Skvirecko rūmuose įvyko Lietuvos vyskupų konferencija, kur buvo svarstomi įvairūs Bažnyčios reikalai. Dalyvavo pats metropolitas, vysk. K. Paltarokas, vysk. A. Karosas, vysk. J. Staugaitis, vysk. J. Kukta ir vysk. M. Reinyš.

Latvijos vyriausybė uždraudė iš Lietuvos įvežti Latviją visus žydiškus laikraščius. Lietuva Latvijos žydų laikraščiams jokių suvaržymų netaiko.

Gervėčių parapija, Vilniuj, yra mišri, bet daugumas gyventojų yra lietuviai. Pamaldos, vienok, vyksta taip: 3 šventadienius lenkiškai, o ketvirtąjį lietuviškai. Lietuviai pareiškė, kad jei nebus įvesta daugiau lietuviškų pamaldų, tai parapijos užlaikymui arba visai nemokės, arba mokės tik ketvirtą dalį.

* * *

Per žydų N. Metus ir teismo dieną daug žydų imonių nedirbo ir nenorėjo darbininkams už tas dienas atlyginti. Darbininkai pasiskundė Darbo Rūmams ir Darbo inspekcijai. Išaiškinta, kad tos dienos įstatyme nenumatytos kaip poilsio dienos, ir darbininkams už jas vis tiek reiks atlyginti.

* * *

Kainų tvarkytojas už išleistų jo įsakymų nevykdymą nubaudė tabako fabrikantus 75,000 lt. ir pareikalavo, kad visi tabako fabrikantai ligi lapkričio 1 d. išstotų iš sindikato. Dabar tabako pramonės ir prekybos veikimas pasireiškė laisvosios konkurencijos ženkle.

* * *

Ligi šiol gyvenusių į Lietuvą iš Vokietijos atsikėlusiu žydų dalis, iš viso apie 120 žmonių, netrukus turi išvykti iš Lietuvos. Jie vyksta į Paragvajų, Boliviją ir kitas Pietinės Amerikos respublikas. Kadangi minėti žydai į Lietuvą atvyko be jokių lėšų ir išteklių, tai dabar Lietuvos žydai susirūpino juos aprūpinti reikiamais kapitalais. Žydų bendruomenės vadovybė ir organizacijos savo bendrame posėdy nutarė išvykstantiems sudėti minimum 50,000 litų. Rinkliavą pradė-

ta vykdyti per ilgąją naktį (kitų vad. baisingoji naktis). Nors tą naktį pagal ritualą žydai negali daryti jokių finansinių dalykų, tačiau šiuo atveju buvo leista išimtis. Rinkliava vykdoma labai intensyviai.

* * *

Iš Vilniaus praneša, kad čia nedarbas didėja kiekvieną savaitę. Iš viso dabar Vilniuje yra per pusantro tūkstančio šeimų be darbo. Tarp jų nemaža yra ir proto darbininkų.

* * *

Kauno apyg. teismas po pusantų metų s. d. kalėjimo nubaudė čigonus Adomaitį ir Brižinską, kurie Jurbarko val., Skirsnemuniškių kaime iš ūk. Juozo Stuto tvarto pavogė tris geriausios rūšies arklius.

* * *

Ministrų Taryba patenkino nepriklausomybės kovų didvyrių karininko Juozapavičiaus sesers Babušienės prašymą nubraukti 1,000 lt. skolos, kuri savo laiku buvo užtraukta ūkio reikalams. Be to, Ministrų Taryba nutarė suteikti 1,000 lt. pašalpą pirmo žuvusio kareivio Lukšio motinai Lukšienei, kuri irgi buvo įteikusi Tarybai atitinkamą prašymą.

* * *

Per pirmuosius 20 metų Lietuvos nepriklausomo gyvenimo žuvo 86 policininkai. Dalis jų žuvo kovojant su vagimis, o kiti žuvo prie demarkacijos linijos, kur lenkai juos nukovė nežinia už ką.

* * *

Kaune dujokaukės parduodamos po 30 litų.

* * *

Rygoje lietuviai turi septynias organizacijas. Dabar organizuojamas lietuvių klubas, kurio tikslas bus glaudžiau sujungti esamas lietuvių organizacijas.

* * *

Lietuvos vyriausybė ruošia įstatymą, kuriuo tvarkys girtuoklius. Įstatymas ruošiamas girtuoklių žmonoms prašant.

* * *

Kupiškyje per Angelus Sargus buvo surengta didelė loterija parapijos namams pastatyti.

* * *

Spalių 10 d. Kaune iš Gudausko cirko priėšais Daukanto gatvę buvo ištrūkęs liūtas,

kuris tuo metu buvo maitinamas liūtukų narve. Liūtą laimingu būdu su mėsa pasisekė greitai vėl įvilioti į narvą.

Šių metų rudenio Lietuvoje gražus. Rudeiui atėjus Kauno gyvenimas pagyvėjo.

Jonavoje šauliai stato namus. Pamatų pašventinimas jau įvyko.

Praėjusią vasarą du mėnesių Lietuvoje viešėjo iš Prancūzijos lietuvių kolonijų atvykę 20 vaikučių. Atvykdami daugelis jų nemokėjo arba silpnai temokėjo lietuviškai. Bevasarodami visi gerai pramoko lietuviškai.

Kaune pradėta statyti 10 didelių mūrinių namų. Netrukus bus pradėta keletu kitų namų statyba.

Lietuvoje yra 36 spirito varyklos. Per metus jos pagamina 5,682,932 litrus gryno spirito. Šitam reikalui per metus suvartoja 44,991,785 kilogramų bulvių.

Lietuvos universitetas gavo iš Brazilijos turtingą gyvačių kolekciją.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Kolegijos Rėmėjų Seimas

Marianapolis. — Spalių 30 d. čionai įvyko Marianapolio Kolegijos Rėmėjų seimas. Seimas prasidėjo iškilmingomis šv. Mišiomis ir pamokslu kolegijos koplyčioj. Posėdžiai prasidėjo 2 val. po pietų. Delegatai, suvažiavę iš Naujosios Anglijos lietuvių kolonijų, dalyvavo seime ir nutarė kolegijos rėmimą padidinti, atsižvelgiant į padarytas kolegijai nuostolius per uraganą.

Pirmieji Talkininkai

Marianapolis. — Pasklidus žiniai, kad ištikusis rugsėjo 21 d. uraganas skaudžiai palietė visą Naująją Angliją ir kartu Marianapolio Kolegiją, tai šie buvo pirmieji talkininkai nukentėjusiai kolegijai ir prisuntę šitokias aukas:

Kun. Aug. Petraitis, Worcester, Mass. \$50; kun. Pius Juraitis, Athol, Mass. \$25; pp. La-

bučiai, Yonkers, N. Y. -25; po 10 dol.: kun. Juozas Simonaitis, Elizabeth, N. J., pp. Kundrotai, Coldwater, N. Y., pp. Savickai, Campbell, Mass., pp. Trakiniai, Brockton, Mass., po 5 dol.: Kazimieras Cironka, Providence, R. I., Onufras Poškus, Omaha, Nebr., p. Lenkevičienė, E. Boston, Mass., N. N., Waterbury, Conn. ir p. Šnirpūnienė, Waterbury, Conn. 1 dol.

Ruošiasi Prie Vaidinimo

Marianapolio Kolegijos Meno sekcija iš anksto susirūpino savo metiniu vaidinimu. Gabių vaidintojų grupė išmoksta vieną kitą scenišką veikalą ir vyksta į Naujosios Anglijos lietuvių kolonijas vaidinti. Pernai tie vaidinimai kolonijose svetingai buvo priimti. Todėl šiemet scenos menininkai rūpinasi gerai prisiruošti, kad publikos neapvilti.

Marianapolio studentai buvo prisiruošę prie Halloween Night ir turėjo "good time".

LRKSA Reikalais

Brooklyn, N. Y. — Spalių 16 d. čionai įvyko N. Y. ir N. J. LRKSA kuopų atstovų susirinkimas. Atstovai buvo iš Newark, Bayonne, Linden ir Brooklyn. Kalbėta apie prirašymą naujų narių. Natarta, kad tuo reikalu kuopos rengtų prakalbas. Organizatoriais išrinko K. Vilniškį ir P. Montvilą. Numatyta įkurti naujas kuopas šiose vietose: Jersey City, Shore Side, White Plains, Great Neck ir Blissville, L. I.

Svarstyta apie įpairius naujus būdus naujų narių gavimui. Mat nauji laikai, kitokios aplinkybės ir kitokiais, negu seniau, būdais priseina ieškoti naujus narius.

Jack Sharkey Politikoj

Athol, Mass. — Lietuvių Demokratų partijos darbuotojai buvo surengę spalių 27 d. prakalbas. Kalbėjo Jack Sharkey, buvęs lietuvių pasaulinio bokso čempionas.

Norwood, Mass. — Spalių 28 d. lietuvių demokratų partijos darbuotojai buvo surengę prakalbas šv. Jurgio lietuvių parap. salėj. Kalbėjo Jack Sharkey.

Worcester, Mass. — Aušros Vartų parap. salėj lietuvių rengė politikos prakalbas. Kalbėjo Jack Sharkey.

UŽSIBAIGĖ REKOLEKCIJOS

Rekolekcijos, kurios prasidėjo spalio 23 d., vak., Šv. Kazimiero par., Gary, Ind., praėjo dideliu pasisekimu. Žmonės lankė bažnyčią ir godžiai klausėsi jauno misijonieriaus, Tėvo Andriuškos, pamokslų ir naudojo Dievo malonėmis. Rekolekcijos baigėsi sekmadienį, spalio 30 dieną, popiet.

Sekmingos Misijos

So. Boston, Mass. — Lietuvių Šv. Petro bažnyčioje įvyko sekmingos šv. misijos, kurias atlaikė dominikonas Tėvas B. Pauliukas. Paskutinis misijonieriaus pamokslas buvo ypač įspūdingas.

Po misijų Tėvas Pauliukas išvyko New Yorkan.

Mirė Veikėjas

Maspeth, L. I., N. Y. — Spalio 20 d. Bellevue ligoninėje mirė Antanas Valantiejus, žymus lietuvių katalikų vadovas ir veikėjas. Buvo sulaukęs 52 metų amžiaus. Yra tai brolis gerb. kun. J. Valantiejaus, Waterbury, Conn., lietuvių klebono.

Velionis buvo inteligentiškas vyras, ejęs aukštus mokslus. Pastaraisiais metais velionis vertėsi graborystės profesija.

Velionies vienas sūnus Juozas lanko Tampa universitetą, o antrasis Jonas — Marianopolio kolegija.

Gailėtingasis Dievas tesuteikia velionio sielai amžiną atilsį, o jo likusiai šeimynai susiramina.

Ragina Steigti Studijų Ratelius

“Darbininkas”, LDS organas ragina tos organizacijos kuopas steigti studijų ratelius. Tą sumanymą užgyrė ir LDS Naujosios Anglijos apskritys.

Studijų rateliai tarnautų tam, kad išklautyti prakalbos ar referato apie darbininkų reikalus, apie popiežių enciklikas darbininkų reikalais, apie darbininkų judėjimo kryptis ir t.t. Tuose rateliuose taipgi eitu diskusijos. Tai būtų darbininkų lavinimosi rateliai. Juose darbininkai susipažintų su darbininkų reikalais ir išsilavintų darbininkams vadovauti.

Tokių ratelių reikalingumas jau seniau buvo iškeltas lietuvių tarpe. Tą yra padarius

mūsų Federalija.

Jeigu pirmi žingsniai nebuvo pilnai sekmingi, tai dėlto nereikia nuleisti rankų.

Lietuvių Darbininkų Suvažiavimas

Haverhill, Mass. — Sekmadienį spalio 23 d. Gedimino klubo salėje įvyko LDS Naujosios Anglijos apskričio suvažiavimas. Atstovai buvo iš LDS centro, So. Bostono, Montello, Norwoode, Worcester, Cambridge, Lowell, So. Worcester ir Haverhill. Kun. S. Kneizys, apskričio dvasios vadovas ir Norwoode lietuvių klebonas skaitė referatą: “Darbininkų Luomo Kilnumas”. Po to sekė diskusijos ir nutarta steigti darbininkų studijų ratelius.

Paskelbta, kad piknikas įvykęs Lawrence, Palangos parke, grynų pelno davė \$310.00. Nutarta kitą vasarą vėl rengti milžinišką pikniką ir metinį išvažiavimą Montelloje Romuvos parke, gegužės 30 d.

Kadangi Massachusetts valstybėje šio rudenio rinkimuose atsiklaus ar ištekėjusios moterys gali užimti valdiškas vietas, tai tas klausimas buvo diskutuojamas šiame suvažiavime. Po diskusijų mūsų šaliai pripažino, kad tokios moterys neprivalo gauti teisės užimti valdiškus darbus.

Draugijos Jubiliejus

Lietuvos Dukterų po globa Motinos Šv. dr. ja susilaukė 35 gyvavimo metų. Tas sukaktuves minėjo lapkričio 6 d. Parapijos salėje 6 val. vak. įvyko jubiliejinis bankietas, kurin buvo pakviesta daug svečių ir sudaryta gražus programos.

PHILADELPHIA, PA.

Šv. Andriejaus bažnyčioje prasidės misijos sekmadienį, lapkričio 13 dieną. Pirmą savaitę moterims ir merginoms, antrą savaitę vyrams ir vaikams. Pasinaudokite.

Stambi auka apturėta nuo žymios parapijos rėmėjos, Petronėlės Staniškienės, kuri paaukojo Šv. Andriejaus parapijos bažnyčiai labai gražų gedulingoms pamaldoms arnotą, importuotą iš Lietuvos. Už auką, Uždušinės dienoje, kun. J. Čepukaitis pareiškė padėkos žodžius.

F. P.

Advokatui Pagerbtuvės

So. Bostono Liet. Piliečių dr-ja rengė pagerbtuves savo nariui adv. J. Cūniui, kurs yra Assistant District Attorney. Tai pirmas lietuvis įgijęs tokią aukštą valdišką vietą. Pagerbtuvės įvyko Lietuvių salėj, lapkr. 6 d. Tame bankiete dalyvavo visi lietuviai advokatai iš Massachusetts valstybės.

Padarė Pradžią

Lawrence, Mass. — Lietuvių Šv. Pranciškaus parapijoj, kur klebonauja uolus veikėjas gerb. kun. P. Juras, susiorganizavo ratelis tikslu studijuoti tikėjimo tiesas.

Tai gero darbo pradžia. Tokių ratelių steigimą yra užgyręs LDS. Naujosios Anglijos apskritys. Prie tikėjimo tiesų studijavimo reikia papildyti studijavimą popiežių enciklikų darbininkų reikalais.

Parapijos Jubiliejus

Jersey City, N. J. — Šios kolonijos lietuvių Šv. Onos parapijai šiemet sueina 25 metai nuo įsteigimo. Parapijos jubiliejaus minėjimas įvyks lapkričio 20 d. Bus iškilmingos pamaldos, kuriose dalyvaus arkivyskupas arba jo įgaliotinis.

Prie jubiliejaus jau rengiasi visi parapijonai. Choras mokosi giedoti naujas mišias ir kitokias giesmes. Mišių metu solo giedos artistė J. Žukauskaitė. Vakare bus iškilmingas bankietas.

Paskutinę spalio mėnesio savaitę ir pirmutinę lapkričio mėnesio savaitę čia įvyko šv. misijos, kurias vedė misijonierius jėzuitas Tėvas J. Kydikas. Misijomis naudojosi ne vien visi vietos lietuviai, o ir apylinkių.

Atlaidai Gerai Pavyko

Baltimore, Md. — Spalių 16 — 18 dd. lietuvių parap. bažnyčioj įvyko 40 valandų atlaidai. Dienos pasitaikė gražios šiltos. Žmonių lankėsi į bažnyčią daug ir atlaidai buvo sėkmingi.

Metiniai Atlaidai

Cleveland, Ohio. — Lietuvių Šv. Jurgio parapijoj kasmet įvyksta 40 valandų atlaidai. Šiemet tie atlaidai buvo išpūdingesni ir žmonėmis gausingesni, negu bet kuriais

metais praeityje. Kad viskas gerai pavyktų rūpinosi gerb. klebonas kun. V. G. Vilku-taitis, muzikas V. Greičius ir visi geros va-lios parapijonai.

Parapijos Auksinis Jubiliejus

Brooklyn, N. Y. — Prieš lietuvių Angelų Karalienės parapiją stovi šios datos: 1888—1938. Taigi šiai lietuvių parapijai šiemet sueina 50 metų nuo įsikūrimo. Tai platus metų laikotarpis ir nedaug tos parapijos steigėjų tėra gyvų.

Auksinio parapijos jubiliejaus iškilmės įvyks lapkričio 13 d. Iš ryto bus iškilmingos pamaldos, o vakare Grand Paradise salėj įvyks jubiliejinis bankietas.

A. † A.

AGOTA PETRAUSKIENĖ

amžinoji Marijonų Rėmėjų narė mirė Nashua, N. H., spalio 24 d. Už jos sielą bus atlaikytos dvejios Šv. Mišios ir primename, kad visi Marijonų Rėmėjai sukalbėtų už ją po dalį Šv. Rožančiaus ir pasimelstų. Lai gerasis Dievas duoda jai amžinąją dangaus karalystėje laimę.

MALDAKNYGĖS

- Maldaknygė ir Baž. Vad.* — raud, lap, kraštais 60c
- Maldų Rinkinėlis* — juod. gerai virš... 75c
- Maldaknygė ir Baž. Vad.* — odos virš. \$1.25
- Angelas Sargas* — juod. paauk. virš. .. \$1.50
- Maldų Rinkinėlis* — odos viršeliais \$1.50
- Jėzus Mano Pagelba* — didelėmis raidėmis \$2.50

“DRAUGO” KNYGYNAS

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790